

ДОГОВОР
ЗА ТРАНЗИТ ВО МЕЃУНАРОДНИОТ ВОЗДУШЕН СООБРАЌАЈ (IASTA)
потпишан во Чикаго, на 7 декември 1944 година

ПРЕДГОВОР

Советот на Меѓународната организација за цивилно воздухопловство на 14 состанок од неговата 21 седница одржана на 7 април 1954 ја усвои следнава резолуција:

„Советот,

ЗЕМАЈЌИ ја предвид Резолуцијата АЗ-2 која се однесува на подготовката на текстовите за Чикашката конвенција на француски и шпански јазик, каде што се посочува дека треба да „се подразбира дека овие текстови се користат само за внатрешните цели на Организацијата“,

ЗЕМАЈЌИ предвид дека Советот на 19 февруари 1952 година ги усвои тие текстови во Чикашката конвенција, и

ЗЕМАЈЌИ предвид дека е добро да се преземаат слични активности во врска со Договорот за транзит во меѓународниот воздушен сообраќај додаден кон Завршниот акт од Чикашката конвенција, 1944,

ОДЛУЧИ дека текстовите на француски и шпански јазик приложени кон оваа резолуција се користат, во дополнение на англискиот текст што е потпишан во Чикаго, за внатрешна употреба на Организацијата, т.е за работата на Секретаријатот, Заседанието, Советот и останатите тела на Организацијата, и за какви било повикувања направени од страна на Организацијата при комуникацијата со Договорните земји,

ИМ ПРЕПОРАЧУВА на Договорните земји дека само за целите на повикување при нивната поврзаност со ИКАО и со останатите Договорни земји, може да ги користат овие три текста на договорот, и

ГО УПАТУВА Генералниот секретар да го организира објавувањето на текстовите на договорите на англиски, француски и шпански јазик.”

Текстовите што се објавени во овој договор се: текст потпишан во Чикаго на 7 декември 1944 година на англиски јазик и неговиот превод на француски и шпански јазик. Од страна на Советот на ИКАО се прифатени за внатрешна намена во Организацијата, а не како „автентични текстови“ и се објавени од Генералниот секретар при спроведувањето на одлуката што е цитирана погоре.

ДОГОВОР ЗА ТРАНЗИТ ВО МЕЃУНАРОДНИОТ ВОЗДУШЕН СООБРАЌАЈ

потпишан во Чикаго, на 7 декември 1944 година

Земјите што го потпишале и го прифатиле Договорот за транзит во меѓународниот воздушен сообраќај, а се членови во Меѓународната организација за цивилно воздухопловна, го изјавуваат следново:

ЧЛЕН I

Дел 1

Секоја Договорна земја ѝ ги доделува на друга Договорна земја следниве воздушни слободи во однос на редовниот меѓународен воздушен сообраќај:

- (1) правото да се лета над нејзината територија без слетување;
- (2) правото да се слетува за непревознички цели.

Правата од овој дел нема да се употребуваат за аеродроми што се користат во воени цели освен за секаков тип на редовен меѓународен воздушен сообраќај. Во области на активни судири или воена окупација и за време на војна по должина на линиите што водат до таквите области, доделувањата на овие права се предмет на одобрување од страна на надлежните воени власти.

Дел 2

Вршењето на претходните права се во согласност со одредбите од Внатрешниот договор на Меѓународното цивилно воздухопловство и, веднаш штом ќе влезат во сила, и со одредбите на Конвенцијата за меѓународно цивилно воздухопловство, двете подготвени во Чикаго на 7 декември 1944 година.

Дел 3

Договорната земја што им дава права на авиопревозниците на другата Договорна земја да сопираат за непревознички цели има право да побара од таквите авиопревозници да понудат разумен комерцијален сообраќај на точките на кои се извршуваат сопирањата.

Таквото барање не вклучува каква било дискриминација помеѓу авиопревозниците што работат на истата линија и со него треба да се земе предвид капацитетот на воздухопловот и да се спроведе на начин што нема да им наштети на вообичаените операции на засегнатиот меѓународен воздушен сообраќај или на правата и обврските на Договорната земја.

Дел 4

Секоја Договорна земја, врз основа на овој договор има право:

- (1) да ја одреди линијата што треба да се користи во рамките на нејзината територија за секаков вид меѓународен воздушен сообраќај како и аеродромите што можат да се користат за сообраќајот:
- (2) да наметне или да дозволи да се наметнат правични и разумни надоместоци за користење на таквите аеродроми и останати уреди за сите споменатите услуги; тие надоместоци не смеат да бидат повисоки од оние што би се платиле за користење на таквите аеродроми и уреди од страна на нејзините национални воздухоплови што се ангажирани во сличен меѓународен сообраќај: под услов барањето на заинтересираната земја да одговора на пропишаните надоместоци за користење на аеродромите и другите уреди да бидат предмет на ревизија од страна на Советот на Меѓународната организација за цивилно воздухопловство воспоставен врз основа на погоре споменатата конвенција, кој што известува и подготвува препораки во врска со нив за разгледување од страна на заинтересираната земја или земји.

Дел 5

Секоја Договорна земја го задржува правото да го повлече или отповика уверението или дозволата доделена на компанијата за воздушен сообраќај на другата земја во случај кога не се убедени дека основната сопственост и ефективна контрола се во рацете на државјани од договорната земја, или пак во случај кога компанијата за воздушен сообраќај не ги почитува законите на земјата над која што оперира, или не ги врши своите обврски согласно овој договор.

ЧЛЕН II

Дел 1

Договорната земја што смета дека дејствието од страна на друга Договорна земја според овој договор ѝ предизвикува неправда или неволја, има право да побара од Советот да ја испита ситуацијата. Советот последователно го испитува случајот и ги повикува засегнатите земји на консултации. Доколку со таквата консултација не се успее да се надмине проблемот, Советот може на засегнатите Договорни земји да им подготви соодветни наоди и препораки. Доколку и понатаму, според мислењето на Советот, Договорната земја не успее да спроведе соодветна корективна активност, Советот има право да му препорача на Собранието од погоре споменатата организација таквата Договорна земја да ѝ бидат суспендирани нејзините права и привилегии според овој договор се додека не преземе активноста. Заседанието со двотретинско гласање има право да ја суспендира таквата Договорна земја на временски период што го смета за соодветен или се додека Заседанието не утврди дека земјата презела корективна активност.

Дел 2

Во случај кога било каков вид на несогласување меѓу две или повеќе Договорни земји во однос на толкувањето или примената на овој договор не може да биде решено со преговори, одредбите од Поглавјето XVIII од погоре спомената конвенција се применуваат на начин како што е предвидено во истата во однос на било каков вид на несогласување поврзано со толкувањето или примената на погоре спомената конвенција.

ЧЛЕН III

Овој договор останува на сила се додека е на сила и погоре споменатата конвенција; при што, сепак, секоја Договорна земја, која е дел од постојниот договор, има право да го најави своето откажување преку поднесување на писмено известување од една година до Владата на Соединетите Американски Држави, која веднаш ги известува останатите Договорни земји за таквото известување и повлекување.

ЧЛЕН IV

Во исчекување на влегувањето во сила на погоре споменатата конвенција, сите нејзини повикувања во текстов, освен оние што се споменуваат во член II, Дел 2 и член V, се сметаат дека наведуваат кон Привремената спогодба за меѓународно цивилно воздухопловство, составена во Чикаго на 7 декември 1944; а референците во Меѓународната организација за цивилно воздухопловство, Собранието и Советот се сметаат дека се однесуваат соодветно и на Привремената меѓународна организација за цивилно воздухопловство, Привременото собрание и Привремениот совет.

ЧЛЕН V

Во смисла на овој договор, „територија“ се дефинира како во член 2 од погоре споменатата конвенција.

ЧЛЕН IV

Потписи и прифаќање на Договорот

Долупотпишаните делегати на Меѓународната организација за цивилно воздухопловство, собрани во Чикаго на 1 ноември 1944 година, ги ставија своите потписи на овој договор согласувајќи се дека Владата на Соединетите Американски Држави ќе ги информираа за најраниот можен датум секоја од владите во чие име е потпишан Договорот без разлика дали потписот во нивно име преставува прифаќање на Договорот од страна на таа влада и нејзино обврзување.

Секоја држава што е член на Меѓународната организација за цивилно воздухопловство има право да го прифати сегашниот Договор како обврска што ја обврзува преку известување за нејзиното прифаќање доставено до Владата на Соединетите Држави, и таквото прифаќање влегува во сила по датумот на приемот на таквото известување од страна на Владата.

Овој договор влегува во сила помеѓу Договорните земји по неговото прифаќање од страна на секоја од нив. Како резултат на тоа станува обврзувачки за секоја земја, изложувајќи го прифаќањето на Владата на Соединетите Држави на датумот на прием на прифаќањето од страна на таа Влада. Владата на Соединетите Држави ги информира сите потписнички и држави кои прифаќаат за датумот на сите прифаќања на Договорот и на датумот на кој влегол во сила за секоја држава која прифаќа.

КАКО ПОТВРДА НА ГОРЕНАВЕДЕНОТО, долупотпишаните уредно овластени, ја потпишуваат оваа конвенција во името на своите влади на датумите кои се наоѓаат крај нивните потписи.

ПОДГОТВЕНА во Чикаго на седмиот ден од декември 1944 година на англиски јазик. Текстовите составени на англиски, француски, руски и шпански јазик, секој од нив е со еднаква веродостојност*, се отвораат за потпис во Вашингтон. И двата текста се депонираат во архивата на Владата на Соединетите Американски Држави, а заверени копии Владата испраќа до владите на сите земји кои ќе ја потпишат или прифатат оваа спогодба.

* Овој договор е потпишан во оригиналната верзија на англиски јазик составен во Меѓународната организација за цивилно воздухопловство во Чикаго од 1 ноември до 7 декември 1944 година. Ниту еден тријазичен текст не бил отворен за потпишување како што е предвидено во овој договор.